

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak :

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt negyedévre 1 frtEgyes számára 10 kr

Megjelenik minden héten egyszer : Csütörtökön.

Felolós szerkesztő és lap tulajdonos :

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó : **Papp György**, Gyulafehérvár

Szerkesztőség és kiadóhivatal : Püsp. Lyc. nyomda

Gyulafehérvárt.

Hirdetések díj szabály szerint.

Erzsébet.

Egy hosszú év mult el azóta, a mióta egy áldatlan kéz átkozott sebet ütött a magyar nemzet.

Egy hosszú év mult el, s ez év alatt szeretett királynénk emlékét megörökíteni igyekeztünk.

Ma is gyászoljuk, ma is siratjuk őt, ki hazánknak védője, nemzetünknek istápolója volt, éppen úgy mint azon napon, a midőn a leverő, az országot lesújtó hirt első sorban kaptuk.

És emléke élni fog örökké, míg magyar él; országunk a gyásznapot ünnepként fogja megülni; utódaink hálásan fognak visszatekinteni azon multra, a melyben a néhai királyné intézte nemzetünk sorsát.

Sokat tett, mit a történelem nem ölelt fel, s mi érezzük hiányát, mert szeretett királyunk oldala mellől elvesztettük azt, a ki mintegy összekötő kapocs állott a nemzet és királyi férje között.

Elvesztettük hazánk királynéját, leányát, védőasszonyát.

De él bennünk emléke, ez vezet minket a hazaszeretet utain.

Erős lélekkel viselte a koronát; a sors csapási alatt nem hanyatlott erélye, kitűzött célja felé haladott, pedig életében számtalan sorscsapásnak, számtalan megpróbáltatásnak volt kitéve.

Angyal szelidséggel tűrte sorsát.

Ma csak emléke él szívünkben; nemsokára dicső emlékének a hazaszeretet által összegyűjtött fillérekéből hatalmas oszlop fogja a Szent-György-

téren nemes alakját megörökíteni, és a nevérol nevezett templom hirdetője lesz az ő szelid lelkéből eredett valódi szeretetnek, igazságosságnak.

Felhivás

a hazai szőlőbirtokosoknál rendelkezésre álló és eladásra szánt európai és amerikai szőlővessző- és szőlőoltvány készletek bejelentésére.

Hogy a szőlővesszők és szőlőoltványok eladása a termelőknek megkönnyítessék s hogy azok, a kik akár európai, akár amerikai szőlővesszőket, akár szőlőoltványokat vásárolni óhajtanak, a létező készletekről idejekorán tájékozást nyerhessenek, úgy mint az előző években, a folyó év őszén is mind az európai, mind az amerikai fajtájú szőlővessző-, mind a szőlőoltvány-készletekről hirdetés fog kibocsáttatni.

Felhivtnak ennél fogva mindazon szőlőbirtokosok, a kik az 1896. évi szeptember hó 25-én 60,900. szám alatt kibocsátott és alább szó szerint közölt szőlővessző és szőlőoltvány-üzleti szokásoknak minden tekintetben teljesen megfelelő európai vagy amerikai szőlővesszőkkel vagy szőlőoltványokkal rendelkeznek és azok eladása tekintetében az említett üzleti szokásoknak magukat alávetni hajlandók, hogy készleteiket, fajta, minőség (sima vagy gyökeres vesszők, oltványoknál az alany és a reá oltott boni fajta) és mennyiség szerint a termelési hely (vármegye, község, vasút- és postaállomás) és az ezenkénti eladási árak megjelölésével, azon kerület szőlészeti és borászati felügyelőjéhez, a mely kerületbe a vesszők, illetőleg az oltványok termelési helye tartozik, lehetőleg mielőbb, de legkésőbb a folyó évi szeptember hó 20-ikáig jelentsék be.

Mint hogy a miniszterium a bejelentendő készletek közhírré tételével nemcsak az eladók, hanem a vevők érdekeit is előmozdítani kívánja, figyelemzetnek a termelők, hogy csak az üzleti szokásoknak minden tekintetében teljesen megfelelő fajtaszerinti mennyiségeket jelentsenek be s hogy tulajsigazott eladási árak követelésétől saját érdekében tartózkodjanak.

A bejelentők azért, hogy az általuk eladandó szőlővesszők és szőlőoltványok az említett üzleti szokásoknak minden tekintetben teljesen megfelelnek, fel-

tétlen felelősséggel tartoznak, s az által, hogy készleteiket bejelentették, az üzleti szokásokat magukra nézve kötelezőnek ismerik el.

A bejelentendő készletek nyilvántartása s az egyes megrendelőknek a bejelentőkhöz utalása iránt a miniszterium annak idején hirdetés útján s esetleg más megfélelő módon is intézkedni fog, fentartja magának azonban a miniszterium az aziránt való szabad elhatározást, hogy oly vessző-vagy oltványkészletek, a melyekre vonatkozólag annak a tudomására jutna, hogy azok az említett üzleti szokásoknak nem felelnek meg, a hirdetésbe ne vegyen fel. Félreértések elkerülése végett azonban különösen és nyomatékosan hangsúlyoztatik, hogy a bejelentett szőlővessző- és szőlőoltványkészleteket a miniszterium sem megvásárolni, sem közvetítésre átvenni nem fogja s hogy azok értékesítésére, vagy a ministerium által való átvételére abból, hogy a bejelentés megtétetik, és a bejelentett készletek a hirdetésbe felvételtek, semmi következtetés nem vonható s a bejelentés tisztán arra szolgál, hogy a vesszőt kereső közönség a beszerzési forrásokhoz utaltassék.

A bejelentések teljesítésének könnyítése céljából bejelentési ivenk adatkak ki és pedig külön ivenk az amerikai és európai szőlővesszők, és ismét külön az oltványok bejelentése céljából. Ezen bejelentési ivenk bélyegmentesek s a rovatok megfelelő kikötése mellett a bejelentő sajátkezű aláírásával ellátva kizárólag azon kerület szőlészeti és borászati felügyelőjéhez nyújtandók be, a mely kerületben a vesszők termelési helye tartozik.

Ily bejelentési irlapok a szőlészeti és borászati kerületi felügyelőknél, a szőlészeti-, borászati- és pinceegyleteknél s a vármegyei gazdasági egyesületeknél ingyen kaphatók.

A szőlőzeti és borászati felügyelői kerület székhelye : Nagy-Enyed; területe: 1. Alsó-Fehérvármegye. 2. Hunyad vármegye. 3. Szében vármegye 4. Fogaras vármegye; a szolgálat teljesítésével megbízott szakközeg : a nagy-enyedi m. k. vinczellériskola igazgatósága.

Szőlővessző- és szőlőoltvány- üzleti szokások.

A) E s z o k á s o k a l k a l m a z á s a.

1. §. A jelen szokások kötelezők:

1. az állami szőlővessző-szaporító anyatelepekre; 2. azokra a vállalkozókra, a kik a 60,900/1896. sz. alatt kibocsátott „Hirdetés“ A) részében foglaltak alapján állami támogatással amerikai szőlővesszőszá-

A papucs.

Elbeszélés.

Irta : *Guy de Maupassant.*

Egon gróf kora reggel óta a parkban bolyongott s a szép Valentinre gondolt, a kit nőül venni szándékozott. A kiszemelt ara hozománya legkevésbé sem foglalkoztatta őt, mivel gazdag volt, de tetszett neki az a gondolat, hogy majdan e mérhetlen park urává lesz s ennek eleve megörült.

Még eddig nem tett szerelmi vallomást. Tudta, hogy Valentin anyja amugy is örömmel fogadja őt vejéül s egyetlen szavába kerül, hogy az ifjú úrhölgy oda nyujtsa neki fehér kezét. Azonban azt tartotta, hogy a dolog nem olyan sürgős. A kastélyban ma nagy társaság volt jelen, ő tehát a parkba menekült, a hol nem zavarta senki.

A parkban mindenfelé zöldült és virágzott, hogy öröm volt látni.

Hosszas járás után végre, árnyas utak labirintjébe tévedett Egon s egy napsugaras tisztásra jutott, melyet magas fenyők zártak körül. Eközben azt gondolta, hogy valamelyik keresztúton majd csak szemébe tűnik a kastély tornyocskája s az utmutatásul szolgálbat neki a visszatérésre.

Valahol a fák között vizlocogást hallott és csakhamar egy halkan folydogáló patakot vett észre, mely kavicsos medrében, tiszta habjaival átfurakodott a zöld bokrok között. A liliumok és egyéb mezei virágok a kelyhüket nedvesítették a csöndes vízfolyásban s az ifjú gróf, ki gyönyörtelve nézte ezt a kedves játékot, hirtelen észrevett valami tárgyat és csodálkozó felkiáltásban tört ki.

Egy papucs, egy kicsiny barnavörös papucs uszott az árral, megakadva néha a kavicsokon, míg eltűnt a növényzet között, hogy aztán ismét előbukkanjon a réten. Egonnak úgy tetszett, mintha soha még kisebb

papucsot nem látott volna. Nyomban átugrott egy vízrehablő fűzfa törzsén és miután czipőit a vizes tüben megáztatta, egy hosszú vesszőt tört le magának s annak segítségével partra huzta a gazdátlan jószágot. Megvárta, míg a napon megszáradt s akkor zsebébe csuszattatta. . . . Nemsokára aztán megtalálta a helyes utat és visszatért a kastélyba, hol éppen reggelire csöngettek.

Valentin már várt reá. Arcán rózsás pir ömlött széjjel, mikor őt megpillantá, akit álmaiban már a vőlegényének nevezett. A leány magas, karcsú, barna, szóval bájos volt, ámbátor a korai időhöz képest tulajdógos gazdagon öltözködött. Azt tartotta : mit ér a gazdagság, a pénz, ha úgy öltözködnék, mint bármely szegény leány.

Egon gyengéd csókot nyomott keze fejére, azután a kissé még nedves papucsot zsebéből előhuzva, fölmutatta.

— Találtam, — szolt. — S minthogy szerintem ön az egyedüli, a ki ily parányi papucsot viselhet, kérem, hagyja meg nálam. Ez legyen talizmánom és — tette hozzá érzélgős hangon — egyuttal édes reményem is . . .

Valentin szigorúan összeránczolta szemöldökét.

— Ez az ócska czipő nem az enyém, — felelt kevélyen, — tehát nincs is mit kérnie. Ha azonban úgy tetszik, tartsa meg.

Ezzel anyjához sietett, kihez suttogó, de gyors szavakat intézett. A két nő a távolból Egont szemlélte, ki zavartan állt helyén, — a papucscsal kezében.

— Én százszoros számár ! — mormogott maga elé. — Miért is nem gondoltam mindjárt, hogy a kis papucs nem is fér a lábára ! De teringette, vajjon kié lehet ?

A kastélyban Valentinén és anyján kívül más nő nem lakott, tehát föl hagyott a további kutatással, sőt inkább azon volt, hogy a megsértett ifjú hölgy kezét visszanyerje. Valóban oly szeretetreméltó volt, hogy

T Á R C S A

Az örök titok.

Előttem nagy tudós műve,
A melyet föl nyitok
És egy helytt benne olvasom :
Alig van már titok ;
A kutató sok emberész
Majd mindent kitalál,
Nem marad rejtve előtte
Más, csak a zord halál.

Mi lenn a tenger mélyében
Van, azt már tudja jól
És föl tud hozni bármit is
A föld méhe alól ;
Sőt a végtelen levegőt
Szintén kutatja már,
Az ég se lesz soká titok
Bár sok élet az ár.

Tenger mélyét, töldnek méhét
S az ég boltozatát,
A halált is ismerheti
És mondhat „Heure“-kát.
Csak egyet nem fűrészszhet ki,
Bár sok százezer ív
Van teleírva róla már,
Ez egy : a női szív !

Tábori Kornél.

porító anyatelepeket és szőlőoltvány-felepeket létesítenek s azok terményeinek elárulásával üzletszerűleg foglalkoznak, ugyisint az említett „Hirdetés” B.) része alá tartozó állami támogatásban részesülő érdekkörökre.

3. azokra a szőlőbirtokosokra, a kik elpusztult szőlőiket az 1896: V. t.-cz. rendelkezései alapján igénybe vett kölcsönrel újítják fel;

4. mindazoknál a szőlőoltványüzleteknél, a melyek eme szokásokra való hivatkozással jöttek létre.

Más esetekben a vevőnek (megrendelőnek) s az eladónak (szállítónak) szabadságában van az üzletet ezekről a szokásoktól eltérő feltételekkel és kikötésekkel létesíteni; ajánlatos azonban általában, hogy a közönség a szőlővessző és szőlőoltvány-üzleteknél ezekhez a szokásokhoz ragaszkodjék és azok megtartását kösse ki, egyrészt azért, hogy a szőlővessző- és szőlőoltvány-üzlet az egész országban egyöntetű legyen s másrészt azért, hogy mind a vevő, mind az eladó érdekei e szokások oltalma alatt kellő védelemre találjanak.

Az állami szakközegek, ha akár bírói eljárás során mint szakértők vételnek igénybe, akár bírói eljárás során kívüli szakvélemény adására szolnítatnak fel, szakvéleményeiket ezeknek a szokásoknak figyelembe vételével fogják nyilvánítani.

B) A szőlővesszőkre nézve.

a) Általános kellékek.

2. §. A szőlővessző az üzleti szokásoknak megfelelő ha teljesen érett, mindennemű gomba- (kryptogamikus, betegségtől, ugyisint e' emi csapás- vagy rovarkár okozta vagy más külső erőművi behatásból származó — habár le is hegedt — sérüléstől mentes, s nem szenved törpeágúság-, csalánosodás-, szalagosodás-, villásodás- vagy csavarosodásban.

A rügyeknek teljesen épeknek és éretteknek kell lenniök (l. a 4. §-t) és szükséges, hogy azok fagyoktól ne szenvedtek legyenek.

A jelen szakaszban felsorolt összes kellékek feltétlenül megkívánatnak mindenmű szőlővesszőnél, tekintet nélkül azok életkorára, vagy más állapotára.

Hónalhajtások seminemű alakban és semminemű elnevezés alatt nem képeznek az üzleti szokásoknak megfelelő vesszőket.

b) Sima és gyökeres szőlővesszők.

3. §. Hogy a sima szőlővessző az üzleti szokásoknak megfelelően, szükséges, hogy a szőlőtőkéről érett állapotban metszésük le, a mellékvesz- szőktől tisztogatassék meg s az alábbiak (6. §.) szerint eldarabolva, a következő tenyésztési időszakban való felhasználásra alkalmas állapotban képezze az üzlet tárgyát.

4. §. A gyökeres szőlővessző az üzleti szokásoknak megfelelő, ha a 3. §-ban körülírt sima vesszőből akként állítottatott elő, hogy legalább egy tenyésztési időszak tartama alatt — tehát tavasztól őszig, esetleg a következő tavaszig — iskoláztatván, legalább egy oly hajtást hozott, a melynek négy alsó rügye teljesen érett, s ha megfelelő ép és egészséges gyökérzete van.

5. §. Ha a megrendelés egyszerűen szőlővesszőről szól, az alatt sima szőlővessző értendő, hacsak a megrendelő nem tesz világosan és bátorozottan oly árról említést, a mely az illető termelő vagy szállító árjegyzéke vagy a nála szokásos eladási árszabály szerint kétségen kívül csak gyökeres vesszőre vonatkozhatik.

c) A szőlővesszők méretei és osztályozása.

6. §. A sima szőlővesszők, ha a megrendelő más méretet nem kötött ki, oly darabokban szállítandók, a

melyek az alsó bütyöktől legalább öt (5), felfelé pedig legalább negyvenöt (45) centiméter hosszúak.

A gyökeres szőlővessző legalább negyven (40) centiméter hosszúsággal kell hogy bírjon.

7. §. A szőlővesszők — akár simák, akár gyökeresek két osztályba soroztatnak.

Első osztályu az eddig körülírt kellékeknek megfelelő;

a) oly amerikai fajtájú (sima, vagy gyökeres) vessző, a melynek átmérője (vastagsága) legalább (6) milliméter. ezen a méreten túl feltel való végső határ megállapítása nélkül;

b) oly honi (európai) fajtájú (sima, vagy gyökeres) vessző, a melynek átmérője (vastagsága) legalább (6) milliméter, de több tizenöt (15) milliméternél.

Másod osztályuak az eddig körülírt kellékeknek egyebekben megfelelő azok a sima

c) amerikai fajtájú vesszők, a melyek átmérője (vastagsága) hat (6) milliméteren alul van; de nem kisebb 4 milliméternél;

d) honi (európai) fajtájú vesszők, a mely átmérője (vastagsága) hat (6) milliméteren alul van, de nem kisebb négy (4) milliméternél, vagy tizenöt (15) millimétert meghalad.

Másod osztályu gyökeres (amerikai, vagy európai fajtájú) szőlővesszők azok, a melyek (vastagsága) méretei az első osztályuakra megállapítottaktól eltérők, de a melyek egyebekben a gyökeres vesszők kellékeinek teljesen megfelelnek.

Azok az (amerikai, vagy európai fajtájú) vesszők, a melyek átmérője (vastagsága) kisebb négy (4) milliméternél, az üzleti szokásoknak egyáltalán nem felelnek meg.

8. §. A szállítmány az üzleti szokásoknak mind a méretek, mind az osztályozás tekintetében meg megfelelő, ha abban nem foglaltatik az egész mennyiség öt (5) %-ánál több oly szőlővessző, mely az előző szakaszok szerint szükséges kellékektől eltér.

d) Fajtaazonosság és fajtisztaság.

9. §. Fajtaazonos a szőlővessző, ha a szállítmány tényleg csak oly fajból való szőlővesszőt tartalmaz, a mely fajtának a neve alatt szállítatik; fajtisztá pedig, ha az egész szállítmány, vagy minden, az illető fajta nevével megjelölt köteg csak abból az egy fajból való vesszőt tartalmaz.

10. §. Ha a szállítmányban, vagy az egy fajta nevével megjelölt kötegekben más fajtájú vesszők is vannak, mint amelynek neve alatt a szállítás történt, de e más fajtájú vessző nem több a szállított mennyiség öt (5) %-ánál, a szállítmány még fajtaazonosnak és fajtisztának tekintetik.

11. §. Abból a célból, hogy a megrendelő (vevő) a fajtaazonosság és a fajtisztaságot magának biztosítsa, nem szükséges, hogy ezt külön kikösse, hanem elég, ha megrendelésében a kívánt fajtát egyszerűen megnevezi.

C) Szőlőoltványok.

12. §. A szőlőoltványok — addig, mi azok előállítási módjára nézve jóknak bizonyult más eljárások el nem terjednek és hivatalosan el nem ismertettek — az üzleti szokásoknak csak akkor felelnek meg, ha a fentiekben körülírt első osztályu szőlővesszőkből:

I fásan angol nyelvű, vagy egyszerű párosítás-sal készülték és gyökeresek, vagy

II. zölden egyszerű párosítással, vagy egy szemes ékezőssel (Ceiner eljárása szerint) készültek.

A zöld oltványok lehetnek simák vagy gyökeresek

Feltétlenül szükséges, hogy minden szőlőoltvány — tekintet nélkül készítési módjára — tökéletes legyen.

Tökéletes a gyökeres szőlőoltvány: ha sértetlen s a 6. és 7. §§-ban az első osztályu vesszőkre nézve megállapított kellékeknek megfelelő alanya, a tal. gyökér kiindulási pontjától a forradási hely közepéig mérve, bármennyűt (35) centiméternél nem rövidebb és a fás oltványoknál negyvenöt (45) centiméternél nem hosszabb (zölden készült, gyökeres oltványoknál a maximális hosszúság nincs korlátozva), — ha teljesen összeforradt s az oltványok válogatásánál szokásos hajlítás és cavarás közben nyílást (a forradásban hézagot) egyáltalán nem mutat, ha gyökérzete ép és egészséges — ha legalább egy hajtásán legalább négy (4) teljesen érett, világos szem van, — s ha semminemű betegség által megtámadva nincs.

Tökéletes a sima zöldoltvány: ha sértetlen s a 7. §-ban az első osztályu sima vesszőkre nézve megállapított kellékeknek érett állapotban megfelelő alanya az alsó bütyöktől felfelé legalább öt centiméter hosszú, felfelé pedig, a forradási hely közepéig mérve, bármennyűt (35) centiméternél nem rövidebb, ha teljesen összeforradt, ha semminemű betegség által megtámadva nincs, s ha a forradás helyén felül legalább egy hajtásán legalább négy (4) teljesen érett, világos szem van.

13. §. A szőlőoltványok fajtaazonosságára és fajtisztaságára, és pedig mind az alanyfajtára, mind az oltvány boni (európai) fajtájára nézve irányadók és megfelelően alkalmazandók a 9-11 §§. szabványai.

14. §. Az oltvány megrendelésének, ugyisint a megrendelés elfogadásáról adandó értesítésnek világosan tartalmaznia kell:

a) a mennyiség,

b) az alany s az európai fajta és

c) az oltvány előállítási módjának (fás, zöld, gyökeres, sima, egyszerű, angol nyelvű párosítás, egy szemes ékezős (Ceiner eljárása) megjelölését.

D) Szőlővesszők és szőlőoltványok csomagolása és szállítása.

15. §. A szőlővesszők és szőlőoltványok megfelelő darabszámot (100-at, esetleg annak többszörösét) tartalmazó az alsó és felső végükön (oltványoknál a felső végén az oltási hely alatt) fűvesszővel, spárgával stb. (de nem so roinyal) kellően megerősített kötegekbe kötendők.

Ha a szállítmány többféle fajtát tartalmaz, minden köteg jelző táblával látandó el, a melyen a mennyiség s a fajta (oltványoknál az alany- s az európai fajta is) megjelölendő.

Ha az egész szállítmány csak egy fajtból áll, a fajtának kötegeként való megjelölése nem szükséges, hanem csak egyszeri megjelölés is elégséges.

A kötegekbe kötött szőlővesszők — egy, a körülményekhez képest több kötegeknint — deszkarekeszekbe, esetleg erős, kettős szákvaszonba lehetőleg nedves moha közé, a hol moha nem szerezhető be, megfelelő — a kiszáradástól óvó anyag közé csomagolandók.

A szőlőoltványok szintén a fenti módon csomagolandók, azval a különbséggel, hogy azoknak szákvaszonba csomagolása csak akkor tehető meg az üzleti szokásoknak, ha az egy megrendelőnek egy helyre küldendő mennyiség nem halad túl 50 darabot. Ennél nagyobb mennyiség feltétlenül deszkarekeszbe csomagolandó.

Az oltványok hajtásai rendszerint érintetlenül hagyandók; tulságos hosszú hajtásoknak könnyebb kezelhetőség céljából való megrövidítése azonban meg van engedve, de csak úgy hogy legalább egy hajtásnak ez

Valentin még amaz este egy virágot nyújtott át neki csokrából. Éjszaka nyugodtan, boldogan aludt, — a virág ajkán volt A barnavörös papucsról megfedekezett.

Midőn Egon másnap fölébredt, tekintete a papucsra esett, mely előző napon oly óriási tapintatlanságba keverte. Gyorsan felöltözködött s a park tegnap bejárt helyeit kereste föl, mert elhatározta, hogy a papucsot visszahelyezi a víz partjára.

— Aki elveszté, — gondolta, — bizonynyal keresni fogja s tán lesznek oly szerencsés . . .

Könnyen odatalált s éppen a patakhoz akart lépni, mikor önkéntelenül vissza kellett húzódnia: csekély távoból énekhang ütötte meg fülét. A hang tiszta vala, a dal ártatlan. A magas fenyők alatt, a fölkelő nap fényében s a patak csobogásai közepette igen kedves, sőt mondhatni, poétikus benyomás volt ez . . .

Egon óvatosan batolt előre s a lombokon át egy ifjú leánykát vett észre, aki könnyű ruháskába öltözve, mezitelen lábait fűrésztötte a vízben. Czipők és harisnyák a harmatos fűben feküdtek. Kék karton ruhát viselt és bemosolygott a víz tükrébe. Ugy tetszett, mintha a habok megszűktetni iparkodtak volna lábait, melyek hófehérek voltak, mint ama virágok az egykori Helikon nimfaforrásai körül.

Szőke haja szabadon omlott vállaira, két oldalt jázminokkal teletűzve. Barna szemeit hosszú szempillák övezték, homloka körül aranyszőke bunczútkák játszadoztak. Elmélázva hallgatta a fákon idestova ugráló madarak csiesergését és midőn mosolyra fakadt, piros ajkai körül gyöngyházként csillogtak elő fehér fogai.

Hirtelen megrezsent a közeli bokor lombja. Meglepetve fordult hátra s ekkor észrevette Egont, ki idáig visszafojtott lélekzettel bámulta őt. Haragos sikolylyal fölugorva, végigszaladt a fűvön és villámgyorsan húzta fel czipőit. Két orezáját biboros pir égette.

Egon udvariasan, levett kalappal lépett elébe.

— Szép kisasszony, — szólt mélyen meghajolva, — boesásson meg nekem, hogy oly szerencsétlen voltam önt megzavarni. Nevem Egon gróf, a kastély vendégeinek egyike és eljöttem, hogy czipellőjét visszadjam.

— Ah, valóban? — válaszolt a leány zavartan. . . . hálával tartozom önnek, uram!

— De hogyan lehetett az, kisasszony, — folytatta Egon, hogy czipő nélkül tért vissza a kastélyba? A hosszú úton odáig bizonyosan megsebezhetné lábait.

— Nem a kastélyban lakom, uram, hanem abban a pavillonban, melyet innen az ágakon keresztül kivethet.

Egy szalmafedőles házra mutatott, melyet Egon csak most vett észre.

— Szüleimél lakik, kisasszony?

— Nem, — felelt zavartan, — a dajkámál.

— Szabad nevét tudom?

— Mária.

— Édes anyja bizony szomorkodhatik, hogy oly messze van lányától, Mária kisasszony!

— Oh, mama nincs messze; ott lakik a kastélyban, Valentin nővéremmel.

A fiatal ember magába fojtotta a meglepetés kitörését.

— Uram! — beszélt tovább a leány összekucsolott kezekkel, miközben vastag könyvespek gördültek ki szeméből, — ön a kastélyból jön? Beszéljen valamit a mamáról! Kérje meg mamát, hogy jöjjön ismét a dadához, mint azelőtt. Semmi, igazán semmi rosszat nem tettem, — higgye el. Semmi okot nem adtam a haragra. Oh, mint szeretném megölelni, megcsókolni mamát!

— Kedves kisasszony, szólt Egon megilletődve, szívesen megteszem a mit kíván. De nem fél-e, hogy a mama meg talál haragudni, hogy egy idegen a család ügyeibe beleavatkozik?

— Igaza van, — felelt Mária szárnyaszegetten, — Ne szójon mamának, mert haragudni fog reám.

— Testvéreivel azonban beszélhetek, ugy-e? . . .

Valentin nagyon boldog, számos udvarlója van.

— Oh, Valentin meg is érdemli szerencsését, kiáltott föl Mária önzetlenül. Nővérem szép, igen szép.

Igaz-e, hogy nemsokára férjhez megy? A környéken úgy beszélük.

— Lehet, szólt Egon gondtalanul. — Hát ön, folytatta tréfásan, — mikor gondol ön is erre?

— Én? — felelt szálnalmas mosolylyal a leány. — Ugyan ki venne el engem szegény teremtet . . .

hozomány nélkül? Nem, uram. Ha Valentin beleegye-

zik, hogy háztartásában segítkezzem neki, majd felvigyázok gyermekeire, mert én szeretni fogom őket.

Egon meghajva szemlélte ezt az egyszerűséget, ezt a bájt. A leány a beszélgetés alatt mezei virágokat kötött csokorba. Kartonruhája gyönyörű alakot takart el, egészséges, kecses testalkatot. Minden pillanatban hátra kellett simania szőke fűrtjeit, melyek szemébe hullottak.

Hirtelen hangok hallatszottak a közelből és a szétváló lombok közt előtűnt Valentin haragtól földúlt arcza.

— Anyám, kiáltá a gyűlölet bangján, lássa csak, mit művel a kisasszony!

Mária holthalvány lett; kezéből kihullottak a virágok s egy fatörzshöz támaszkodott, hogy el ne essék. Az összes vendégek Valentin köré gyűltek.

— Mama! — hebegett Mária . . . — mama!

Anyja feléje rohant, de Egon feltartá őt. Azután Mária elé lépett és meghajolt.

— Ne féljen, — szólt erős, határozott hangon. — A mesebeli elátkozott királyfi megfogadta, hogy csak azt veszi feleségül, a kinek a barnavörös papucs a lábaira illik.

— Hát mi lesz Béla? Kész lesz e már egyszer azzal a tárczával? Szeretném beadni. A szedők már félóra óta várnak kéziratra.

Barkos rágyújtott egy cigarettára és megnézte óráját.

— Csak türelem! Tíz perc múlva meg lesz.

A szerkesztőség fölöttébb böbeszédű és gonosznyelvű tagja, a ki sebtiben átfutotta időközben a Barkos asztalán heverő, sűrűn telerótt kutyanyelveket, évódni kezdett vele;

— Remélem doktorkám, elégtételt szolgáltatasz majd a megsértett férj becsületnek és megölöd a csalárd asszonyságot.

Barkos mosolyogva fel lé:

— Nagyon sajnálom, hogy egy gondolatot kell lennem veled, de ez egyszer már csak így fog történni. Hát ha valami nagyon érdekel...

— Isten ments! Olyan nagyon nem.

— Mégis, hogy igazad legyen, a csalárd asszonyság — igenis — meg fog halni.

— Ezt vártam tőled, barátom. Ime így érvényesül az orvos az irodalomban. Még itt is csak ölni tud!

A szerkesztőség csendes derűtséggel honorálja a gonosz megjegyzést, a mely azonban Barkost csöppet sem hozza ki flegmájából.

— Tíz percet engedélyeztem magamnak a tárcza befejezésére. Ennyi idő alatt nem érek rá elmésemben befejezésen törni a fejem. Most pedig eredj a pokolba, hadd írjon már meg azt a befejezést.

— És kezébe veszi a tollat, hogy balra száruva az asszonyt, a megsértett jogrendet helyreállítsa.

Ebben a pillanatban hosszú, türelmetlen esilengéssel megszólal a telefon. Barkos lusta, vontatott orrhangon beleszó a beszélőbe.

— Halló! Ki beszél?

Lihegve, remegve felelt egy női hang:

— Doktor ur? Maga? ... Jöjjön, az Isten szerelmére kérem, jöjjön hamar. Borzasztó szerencsétlenség történt. Csak tiljon kocsiba és jöjjön, a milyen gyorsan tud.

— Ez Marosiné hangja, — konstataulta magában Barkos. — Vajjon mi történhetett náluk?

Gyorsan magára vette a kabátját és csendesen odaszól az éjjeli szerkesztőnek:

— Halaszthatatlanul el kell távoznom egy félóra.

Bocsáss meg, visszajövök rögtön, a hogy végeztem és befejezem a tárczát. Valami nagy beteghez hívnak gondolom.

A szerkesztő beleegyezőleg bólintott és Barkos sietve távozott. A sarkon kocsiba ült, hogy jókor érkezhessen még esetleg.

A kocsiban aztán ráért azon tünődni, hogy miért bírja az asszony oly sürgősen? Csak nem tudta meg tőle a szegény Marosi, hogy a felesége megcsalja őt egy színésznővel? S ha úgy volna! Atkozott dolog, csak nem játszódik le most előtte az a tárczában megint tragédia, a min az imént dolgozott.

— Az ürdögbe is — mondta magában Barkos — ha olyan cinikus ember volnék, a milyennek a barátain tartanak, most örülnöm kellene, ha úgy van a dolog, hogy éppen kapóra kapom tárczához a befejezést. — És — fűzte továbbra gondolatait Barkos — tegyük fel, hogy a férj csakugyan megtudott mindent. A dolog bizonyára véres kenyértörésre került. Különböztetve miért hívatnának engem?

Nem ért rá tovább gondolkozni, mert megérkezett a Marosiék kapuja elé.

Az előszoba ajtaját maga Marosiné nyitotta ki előtte és a mikor belépett Barkos, göresös sirásban tört ki az asszony és egy pillanatig szólni se tudott. El-elesüklő hangon mondta aztán, hogy a férje alig egy órával előbb öngyilkosságot követett el. A mellébe lölt és most haldoklik. Egy óráig se él talán. Barkos néman követte az asszonyt az ebédlőszobán át a kis szalonba, a hol Marosi Adám az öngyilkosságot elkövette.

Az ebédlőben valaki eléje jött és kezét nyújtotta neki. Az Operette-színház tenoristája volt.

— Ah, úgy látszik, — dörmögte magában Barkos — jól sejtettem, hogy itt bolmi olyanféle dolgok törtétek, a miknek jobb lett volna titokban maradniuk.

És szegény Marosi Adámnak igaza lehet, ha úgy találta, hogy bármuk között ő méltó leginkább a megbalásra. Hát minek is előe ezután tovább! ...

— Asszonyom, — mondta az orvos, — nekem itt már semmiféle dolgom nem lehet. En csak konstatahatom majd néhány perc múlva a szomorú tény.

Az asszony fájdalommal borult a kihűlt testre.

Valahonnan az átellenes láztól zongorahang hallatszott a szobába. Valami pajkos kuplé volt.

A haldokló egy kissé felemelkedett s hűtlen asszonyának engesztelően nyújtotta oda kezét.

Nagyon szerettelek.

A színész ott állt némán az ablak felé fordulva, a nő meg a haldokló ura előtt térdregett és esőkolta a bocsánatot nyújtó kezét.

Az orvos pedig csöndesen lezárta. Ma osi Adám szemét.

*

Egy óra múlva Barkos már ott volt a szerkesztőségben és nagy sietséggel dolgozott a tárczája befejezésén. Arcza sápadt volt s kezében reszketett a toll.

A tréfás kedvű kolléga pedig ugyancsak csodálkozva olvasta másnap az újságban a tárcza végét, hogy a szegény megcsalt férj nem ölte meg a hűtlen nevet és nem gyilkolta meg a csábítót sem, hanem — agyonlőtte magát, miután a hitvány asszonynak előbb ... megbocsátott.

— Szép, szép — mondta később Barkosnak, de hát nincs benne igazság. Az életben nem szokott ez így történni.

Látványos azonban, hogy ez a befejezés valami képpen az igazságot is megközelíti.

Nyilttér. *)

Foulard-selyem 65 krtól

3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai stb. legújabb mintázatok és színekben, valamint fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem“ 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín- és mintázatban. **Privát fogyasztóknak** postabér és vámmentesen, valamint házhoz szállítva — **mintákat pedig postafordultával** küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai es. és kir. ud. vari szállító **Zürichben.**

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

*) E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelőséget nem vállal a szerk.

Kitüntette a legmagasabb érdemdíjakal.

Védjegy.



Az **ANDEL J.-féle** tengerentuli por

elpusztít

poloskát, bolhát, svábot, oroszbogarat, legyet, hangyát, pinczebogarat és bogármolyt, egyáltalán minden rovar.

Szétküldés: **Andel J. gyárából Prága.**

Gyulafehérvárt valódi minőségben kapható:

id. Misselbacher J. B. cségnél.

FELHÍVÁS!

Ezennel van szerencsém a f. cz. osztálysorsjegy vevőknek becses tudomására hozni, hogy az **V. sorsjátékban**, az első osztály buzása **f. évi november hó 16-án és 17-én** tartatik meg és a következő számok föléjárúításomban beszerezhetők:

1351-től	1400-ig	28101-től	28150-ig	45801-től	45850-ig	73976-től	74000-ig
3276	3.00	32476	32600	46901	46950	76401	76425
6051	6075	34301	34325	48576	48600	78776	78800
6176	6200	34976	35000	51101	51150	82926	82950
14776	14800	38526	38550	52601	52625	87026	87050
16376	16400	39226	39250	64501	64525	91901	91950
25101	25125	39301	39325	68076	68100	92226	92250
26626	26675	45601	45625	68401	68450	95276	95300

Mint hogy már e hó közepén az V. sorsjáték sorjegyének kiadását megkezdem, felkérem a f. cz. vevőközönséget, kik a fent felsorolt számokra játszani kívánnak, megrendeléseiket legkésőbb **szeptember 15-ig** hozzám juttassák, mert csak akkor számíthatnak biztosan a megrendelt számra.

Az első osztálynak az ára:

$\frac{1}{1} = 6 \text{ frt}, \frac{1}{2} = 3 \text{ frt}, \frac{1}{4} = 1\frac{1}{2} \text{ frt}, \frac{1}{8} = 75 \text{ kr.}$

A megrendelt sorsjegyeknek árát szíveskedjék postautalványval hozzám minél előbb beküldeni, hogy a kívánt sorsjegyszámmal biztosan szolgálhassak.

TELEKI ZSIGMOND Pécséti a m. kir. szabad. osztály-sorsjáték föléjárúsitója.

Ha őszül a haja

* ugy használja *

Hair

Regeneratort, mely nem hajfestő, de a hajzat eredeti színét visszaadó kitűnő hatású szer.

Üvegje 1 frt.

Egyedül:

ZOLTÁN BÉLA

udv. szállító gyógyszerárában.

* **BUDAPEST,** *

V., Nagykorona-utca 23.

Hirdetések

jutányos áron

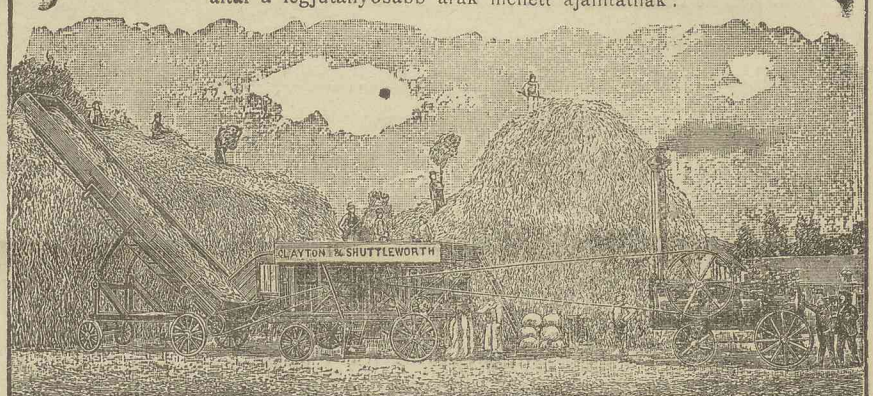
felvételnek e lap

kiadóhivatalánál.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:



Locomobil és gőzeséplőgép-készletek

továbbá járgány-csésplőgép, löhere-csésplő, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

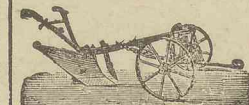
2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakazalozók, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.



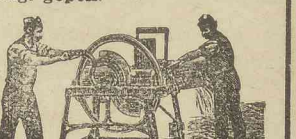
„Columbia-Drill“

legjobb sorvetőgépek, szeeskaavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrő-malmok, egytetemes acél-ekék,

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.



Részletes árjegyzékek kívá-
natra ingyen és bérmentve
küldetnek.



Nyomatott Papp Györgynél Gyulafehérvárt.